

Sentinta nr 307 din data 07-03-2019

INSTANȚA: Judecătoria RACARI
MATERIE: Civil
OBIECT: pretenții
STADIU: Fond

Dosar nr. XXXXXXXXXX/2019

Pretenții bănești

S E N T I N Ț A C I V I L Ă N R. xxxxx

R O M Ă N I A

JUDECĂTORIA RĂCARI

DOSAR NR.XXXXXXXXXXXXXX

Cod operator date cu caracter personal 8183

Cod ECLI ECLI:RO:JDRAC:2019:001.xxxxxx

SENTINȚA CIVILĂ NR. 307

Ședința publică din data de 07.03.2019

Completul compus din:

P_____ - M_____ -C_____ T_____

GREFIER - D_____ E_____

Pe rol soluționarea cauzei civile formulată de către reclamanta **C_____ M_____** domiciliata în comuna Potlogi, _____,28, judet Dâmbovița în contradictoriu cu paratul **R_____ I_____ C_____** domiciliat în _____, nr.112, judet Dambvovița , având ca obiect - **pretenții** .

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la termenul din data de 26.02.2019 fiind consemnate în încheierea de ș edin ță din aceea data, când instanț a avâ nd nevoie de timp pentru a delibera, a am ânat pronunțarea la data de 05.03.2019.

INSTANȚA

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătorei Răcari sub numărul XXXXXXXXXXXX reclamanta C _____ M _____, din _____, județul Dâmbovița, CNP xxxxxxxxxxxxxx în contradictoriu cu pârâtul R _____ I _____ C _____, din București, sector 2, Ale. Teiul Doamnei, nr.1, _____, ap.17, CNP xxxxxxxxxxxxxx a solicitat instanței obligarea pârâtului la plata sumei de xxxxx de lei reprezentând despăgubiri pentru cheltuielile făcute sau contractate în vederea căsătoriei, obligarea pârâtului la plata sumei de xxxxx lei reprezentând despăgubiri morale și cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că pârâtul a fost logodnicul acesteia, cu care a avut o relație notorie, urmând să se căsătorească. În data de 18.08.2017 reclamanta a organizat logodna, efectuând cheltuieli de mare amploare, iar în ziua logodnei a organizat o petrecere în curtea locuinței, cheltuielile pe care le-a făcut ajungând la suma de aproximativ 40.000 de lei. A arătat reclamanta că a închiriat o rochie de mireasă de la un cunoscut designer vestimentar contra sumei de 2000 de euro și a plătit 2100 de lei pentru efectuarea de coafuri pentru patru persoane și totodată a cumpărat băuturi alcoolice în cuantum de aproximativ 5000 de lei, la care s-au adăugat băuturi nonalcoolice și a plătit și suma de 1000 de lei reprezentând onorariul lăutarilor. În data de 17.08.2017, bunicul său S _____ S _____ a scos suma de 6500 de lei din banii de pensie pentru a cumpăra băuturile și a primit ajutor financiar de la familia suma de 30.000 de lei. După ce invitații au venit ziua, în data de 18.08.2017, la locuința reclamantei, seara logodna s-a serbat la locuința pârâtului, unde au fost invitați peste 200 de persoane. Cel mai mic dar la petrecere a fost de 250-300 de euro, familiile care veniseră cu copii dând chiar și 500 de euro, iar persoanele singure au oferit 150 de euro. Dimineață, la sfârșitul petrecerii, pârâtul a devenit agitat și distant, a plecat să strângă cortul și nu s-a mai întors, iar la câteva ore părinții reclamantei i-au spus că acesta a fugit cu o fată pe nume E _____. Mai arată reclamanta că această veste a fost șocantă, suferind multe luni atacuri de panică și având coșmaruri în fiecare noapte. Totodată a fost o experiență umiltoare și în comunitatea mică în care locuiește, iar umilința s-a accentuat când unii dintre invitați au venit să ceară înapoi darul financiar oferit, deși toți banii au rămas la pârât și la mama acestuia. Reclamanta mai susține că pe lângă cheltuielile făcute, a suferit și un prejudiciu nepatrimonial, fiind extrem de afectată de umilința produsă, chiar și străbunicul patern S _____ V _____ suferind o formă de paralizie ca urmare a umilinței pe care a trăit-o reclamanta, aceasta din urmă fiind nevoită să meargă la psiholog, aflându-se sub medicație cu calmante.

În drept: art. 269 Cod Civil.

Probe: înscrisuri, interogatoriul pârâtului, martori.

La cererea de chemare în judecată au fost atașate înscrisuri .

Pârâtul R _____ I _____ C _____ a formulat întâmpinare și a solicitat respingerea celor două capete de cerere ca neîntemeiate. Pe fondul cauzei, pârâtul a arătat că s-a împrietenit cu reclamanta în luna ianuarie 2017, însă nu a petrecut foarte mult timp cu aceasta deoarece a plecat la muncă în străinătate în Germania până în luna iunie 2017. Revenit în România în luna iunie 2017, dintr-un impuls de moment a luat decizia de a se logodi, iar la data de 18.08.2017 s-a oficializat logodna. Pârâtul a arătat că logodna nu a fost ruptă abuziv, ci în urma discuțiilor avute în contradictoriu cu reclamanta în săptămâna anterioară logodnei, iar acesta împreună cu reclamanta au decis să rupă

logodna. Dispozițiile art.269 Cod Civil nu devin incidente atunci când ruperea logodnei intervine prin voința ambilor logodnici, iar răcirea relației dintre acesta și reclamantă nu poate fi considerată abuzivă. A mai susținut pârâțul că reclamanta nu a arătat și nu a probat fapta ilicită pe care se presupune că ar fi săvârșit-o, iar în lipsa unei fapte ilicite nu poate fi angajată răspunderea civilă delictuală. De asemenea, se mai arată că pretențiile reclamantei nu sunt probate cu niciun mijloc de probă, iar înscrisurile depuse nu privesc pretinsele cheltuieli ce fac obiectul pretențiilor reclamantei. Pentru acordarea de despăgubiri este necesar a se proba că toate sumele solicitate sunt potrivite cu împrejurările, adică este vorba de cheltuieli care nu s-ar fi efectuat dacă nu există perspectiva logodnei, înscrisurile înaintate de reclamantă odată cu cererea de chemare în judecată nu sunt concludente și utile soluționării cauzei, prejudiciul trebuind să fie unul cert. Pârâțul a mai arătat că cheltuielile efectuate cu pregătirea logodnei au fost făcute în realitate de către acesta și mama sa, iar nu de familia reclamantei, iar cu privire la despăgubirile morale acestea sunt neîntemeiate și vădit excesive raportat la situația de fapt.

Probe: înscrisuri, martori, interogatoriul reclamantei.

În drept :art.14,art.107. alin.1, art.194, art.205, art.309, alin.2, art.268-269 Cod Civil, art.1532 Cod Civil.

În cauză, instanța a încuviințat și administrat, la solicitarea reclamantei și a pârâțului, proba cu înscrisuri, proba cu martori și interogatoriul ambelor părți.

Analizând materialul probator administrat în cauză, instanța reține următoarele:

La interogatoriul administrat pârâțului R_____ I_____ C_____, acesta a recunoscut că reclamanta a organizat o petrecere, în ziua logodnei, unde a cumpărat băuturi alcoolice în quantum de aproximativ 5000 de lei. De asemenea, pârâțul a mai recunoscut că la petrecere a fost un număr de peste 200 de persoane și că în dimineața de după oficierea logodnei, acesta a plecat de acasă sub pretextul de a strânge cortul și a fugit cu o doamnă pe nume E_____ cu care avea o relație cu două săptămâni înainte de logodnă. La interogatoriu, pârâțul a mai arătat că valoarea darului de nuntă a fost între 150-200 de euro de familie, iar cu privire la acest dar a arătat că acești bani au rămas la mama sa care a organizat toată petrecerea. De asemenea, reclamantul a mai arătat că în urmă cu 2 săptămâni înaintea logodnei relațiile dintre acesta și pârâță s-au răcit, însă nu mai putea anula acest eveniment deoarece invitațiile erau deja făcute.

La interogatoriu administrat reclamantei, aceasta a recunoscut că a primit suma de 7000 de lei de la mama pârâțului, după logodnă.

Din declarația martorei M_____ G_____ D_____, a reieșit faptul că reclamanta și familia acesteia a organizat o petrecere de logodnă, fiind de față când bunicul acesteia i-a remis suma de 6500 de lei pentru a achita băuturile și mâncare, iar după petrecere pârâțul a fugit cu o altă persoană de sex feminin pe nume M_____ E_____. A mai arătat martorul că după petrecerea de logodnă s-au strâns banii, sumele fiind mari, minim 100 de euro de familie, fiind în jur de 200 de persoane, iar tatăl reclamantei i-a donat acesteia suma de xxxxx-xxxxx de lei, aceasta primind și suma de 2500 de euro de la fratele său din Germania. De asemenea, martora a mai arătat că reclamanta a fost umilită în comunitatea în care locuiește, plângea noaptea, nu avea somn și a luat pastile, fiind făcută de râs de către reclamant.

Din declarația martorei C_____ M_____ F_____ a rezultat că după petrecerea de logodnă, pârâțul a fugit cu o verișoară primară din partea tatălui, părăsind domiciliul conjugal, în momentul când reclamanta a aflat acest lucru aceasta a făcut o criză de nervi și a spart telefonul. De asemenea martora a mai precizat că reclamanta a avut multe nopți nedormite după acest eveniment și a avut nevoie de asistență psihologică de

specialitate, bunicul reclamantei paralizând în ziua când a auzit de acest eveniment. În privința petrecerii, martora a arătat că a participat la organizarea logodnei și a aflat că reclamanta a primit cadouri din partea bunicului și a mamei în valoare de 12.000 de lei, însă nu poate preciza banii strânși din logodnă. Cu toate acestea, martora a precizat că darul a fost de aproximativ 100 de euro de familie, bani care au rămas la pârât și la familia acestuia, la petrecere fiind peste 100 de familii. Martora a mai arătat că a însoțit-o pe reclamantă la psihologie unde i-a fost prescris un tratament, iar în comunitatea unde locuiește reclamanta au existat bârfe și milă, reclamanta simțindu-se umilită.

Din declarația martorei B_____ R_____ A_____ a reieșit că aceasta a participat la petrecerea de logodnă organizată de cele două părți, însă pârâtul a fugit cu banii de dar și cu o altă fată, în dimineața de după nuntă. A mai arătat martora că la petrecere au fost peste 100 de persoane și darul a fost 100 de euro de persoană, iar de familie până la 500 de euro, pentru petrecere fiind făcute pregătiri ample. De asemenea, din depoziția martorei reiese că reclamanta s-a simțit umilită în urma acestui eveniment și nu dorea să mai iasă din casă, fiind într-o stare de depresie timp de aproximativ 1 an, aceasta mergând și la psiholog.

Din declarația martorei B_____ C_____ R_____ a rezultat că părțile au stabilit să se căsătorească, însă cu o lună înainte pârâtul nu a mai vrut acest lucru. Cu privire la petrecerea de logodnă martora a arătat că pârâtul a efectuat cheltuieli în valoare de 6000-7000 de euro, iar reclamanta i-a impus pârâtului să se căsătorească spunându-i că se va face de răs dacă nu se va căsători. A mai arătat martora că petrecerea de logodnă a fost de amploare, darul a fost între 200-300 de euro de familie, fiind prezente 60-70 de persoane.

În drept, în conformitate cu art.266 Cod Civil, *logodna este promisiunea reciprocă de a încheia căsătoria, încheierea logodnei nu este supusă niciunei formalități și poate fi dovedită cu orice mijloc de probă.* Potrivit art.267, ali n.3 Cod Civil, *ruperea logodnei nu este supusă niciunei formalități și poate fi dovedită cu orice mijloc de probă.* Prin raportare la dispozițiile art.268 Cod Civil, *în cazul ruperii logodnei, sunt supuse restituirii darurile pe care logodnicii le-au primit în considerarea logodnei sau, pe durata acesteia, în vederea căsătoriei, cu excepția darurilor obișnuite și nuptiale, darurile se restituie în natură sau, dacă aceasta nu mai este cu puțin, în măsura îmbogățirii.* Pe de altă parte, potrivit art.269 Cod Civil, *partea care rupe logodna în mod abuziv poate fi obligată la despăgubiri pentru cheltuielile făcute sau contractate în vederea căsătoriei, în măsura în care au fost potrivite cu împrejurările, precum și pentru orice alte prejudicii cauzate.*

Din dispozițiile de mai sus se poate observa faptul că legiuitorul reglementează răspunderea pentru ruperea abuzivă a logodnei prin raportare la conduita culpabilă a părților. Dacă, în ceea ce privește restituirea darurilor pe care și le-au făcut logodnicii în timpul logodnei, aceasta se poate face, fie prin bună învoială, fie printr-o acțiune în justiție, despăgubirile datorate în cazul ruperii logodnei în mod abuziv vor putea fi obținute doar pe cale judecătorească. Este de menționat aspectul că, din punctul de vedere al răspunderii, nu interesează faptul că s-a produs ruperea logodnei, ci circumstanțele în care a avut loc această ruptură, astfel încât nu contează care dintre logodnici nu a mai dorit încheierea căsătoriei, ci care dintre ei este în culpă. Pentru a putea stabili când este abuzivă ruperea logodnei, este necesar să se stabilească dacă legiuitorul a avut în vedere abuzul de drept, care atrage răspunderea civilă, transformând-o într-un delict civil, sau este vorba despre o răspundere contractuală. În ceea ce privește răspunderea civilă delictuală, este știut faptul că obligația încălcată este legală, cu caracter general, care incumbă tuturor, pe când, în cazul răspunderii contractuale, obligația încălcată este concretă, convenită de părți prin încheierea contractului. Instanța apreciază că ruperea abuzivă a logodnei atrage răspunderea civilă delictuală în condițiile prevăzute de lege, fiind o răspundere instituită special pentru cazul exercitării abuzive a dreptului de a denunța unilateral logodna și nu o răspundere

instituită pentru încălcarea unei obligații născute din însuși actul logodnei. Astfel, atunci când se pune în discuție ruperea abuzivă a logodnei, ar trebui să se aibă în vedere faptul că abuzul privește doar maniera, modul în care a avut loc ruperea logodnei, fără a interesa temeiul deciziei. Chiar dacă oricare dintre logodnici are dreptul de a denunța logodna, de a o rupe, acest lucru nu îl autorizează prin nimic în a-l umili, în a-l pune într-o situație ofensatoare pe celălalt. În această materie, actul abuziv înseamnă adoptarea unui comportament culpabil, cu ocazia exercitării unui drept. Prin urmare, indiferent că vorbim de săvârșirea unui abuz, atunci când suntem în prezența unei ruperi intempestive a logodnei, ori de conduita culpabilă prin care este determinat celălalt logodnic să rupă logodna, va opera răspunderea civilă delictuală, dând naștere dreptului la despăgubiri. Despăgubirile se referă în exclusivitate la cheltuielile făcute sau contractate în vederea căsătoriei, în măsura în care au fost potrivite cu împrejurările, precum și orice alte prejudicii cauzate, inclusiv prejudiciul nepatrimonial. Daunele materiale, de cele mai multe ori, nu reprezintă singurul sau cel mai important efect al ruperii logodnei. Prin ruperea logodnei, de cele mai multe ori, se produce o daună morală, supărare, speranțe spulberate, planuri date peste cap, bârfe, chiar probleme de sănătate, de onoare etc. Așa fiind, în aplicarea acestei instituții, instanța poate acorda daune dacă: există un prejudiciu material/ moral, logodnicul care a rupt logodna a făcut-o în mod abuziv, logodnicul părăsit nu a avut nicio culpă în ruperea logodnei. Ruperea logodnei nu este abuzivă atâta vreme cât există motive întemeiate, cum ar fi ascunderea unei boli, descoperirea unor aspecte din trecutul logodnicului, la care se adaugă infidelitatea, purtarea abuzivă etc., acestea fiind situații în care ruperea logodnei este îndreptățită, în cazul în care modul în care are loc ruperea logodnei este unul prin care nu se aduce atingere onoarei celuilalt. În toate aceste situații, în afară de înapoierea darurilor, cel care rupe logodna nu poate fi obligat și la daune. Dacă, însă, aceste aspecte erau cunoscute de cel care rupe logodna înainte de încheierea acesteia, atunci ruperea logodnei poate deveni abuzivă. Având în vedere natura juridică a instituției ruperii logodnei, care așa cum am arătat, antrenează răspunderea civilă delictuală, în cauză, este necesar a fi îndeplinite și condițiile generale de angajare a mecanismului răspunderii civile delictuale. În drept, potrivit art.1357 Cod Civil, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare. În literatura de specialitate și în practica judiciară se apreciază în mod constant că pentru a se angaja răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, trebuie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții, existența unui prejudiciu care trebuie să fie cert și să nu fi fost reparat în prealabil de o terță persoană, existența unei fapte ilicite, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu care se apreciază după sistemul indivizibilității cauzei cu condițiile, existența vinovăției pârâtului.

Corelând considerațiile teroretice cu situația de fapt din prezenta cauză, instanța constată că între cele două părți a fost încheiată o logodnă, ocazie cu care acestea au organizat, conform tradiției, și o petrecere în data de 18.08.2017, petrecere care a început inițial la domiciliul reclamantei și s-a continuat la domiciliul pârâtului. Din declarațiile coroborate ale martorilor audiați și din recunoașterea calificată a pârâtului, a reieșit faptul că în ziua următoare ofierii logodnei, acesta a părăsit domiciliul conjugal împreună cu o altă persoană de sex feminin, cu care de altfel avea o relație extraconjugală chiar cu 2 săptămâni înainte de logodnă, după cum chiar pârâtul a recunoscut. Tot acesta a arătat că nu a fost de acord cu logodna, fiind obligat de părinții săi să organizeze acest eveniment. Potrivit prescripțiilor legale antereferte, logodna dar și ruperea acesteia poate fi dovedită cu orice mijloc de probă. Ca atare, instanța constată că la data de 18.08.2017 părțile s-au logodit, însă în data de 19.08.2017, pârâtul R_____ I_____ C_____ a rupt logodna. Cu privire la caracterul ruperii logodnei, instanța apreciază că desfacerea logodnei îi este imputabilă pârâtului. Nu poate fi primit ca argument faptul că acesta a fost constrâns de părinții săi să participe la un astfel de eveniment, neexistând niciun element probatoriu în acest sens, în plus acesta fiind major la data ofierii logodnei. În schimb, prin mărturisirea neechivocă a pârâtului că avea o

relație extraconjugală chiar cu 2 săptămâni înainte de oficializarea logodnei, iar imediat după petrecerea organizată în acest sens, a părăsit domiciliul conjugal pentru a-și continua relația extraamoroasă, instanța constată că încetarea logodnei este imputabilă în mod exclusiv pârâtului, care și-a încălcat în mod flagrant obligațiile de fidelitate și de suport, pe care și le asumase față de reclamantă. În vederea consfințirii logodnei, părțile au suportat anumite costuri materiale derivate din organizarea unui asemenea eveniment. Reclamanta a evaluat aceste costuri la suma de aproximativ 40.000 de lei, iar pârâtul la suma de 6000-7000 de euro. Potrivit art.269 Cod Civil, *p artea care rupe logodna în mod abuziv poate fi obligată la despăgubiri pentru cheltuielile făcute sau contractate în vederea căsătoriei, în măsura în care au fost potrivite cu împrejurările, precum și i pentru orice alte prejudicii cauzate.* Analizând însă materialul probator administrat, instanța constată că niciuna dintre părți nu a făcut dovada existenței unui prejudiciu cert derivat din anumite cheltuieli făcute sau contractate în vederea căsătoriei. Astfel, reclamanta a depus la dosarul cauzei unele convorbiri telefonice din care reiese cuantumul unor cheltuieli, însă care nu pot fi stabilite cu certitudine și un ordin de transfer interbancar din care reiese că numitul S_____ S_____ a retras suma de 6500 de lei, iar reclamanta a creditat un cont bancar cu suma de 7000 de lei. Singura cheltuială certă rezidă din factura _____ nr.3274/16.05.2017 în valoare de 136,20 lei care reprezintă contravaloarea invitațiilor de nuntă achitate de către reclamantă. Pe de altă parte, pârâtul R_____ I_____ C_____ a depus odată cu întâmpinarea niște înscrisuri din care reiese că acesta și familia sa au contractat un cort, o cameră și meniu pentru petrecere, însă din analiza acestor înscrisuri nu rezultă că ar fi fost achitate efectiv aceste obligații pecuniare, pentru ca instanța să aprecieze că a suportat aceste cheltuieli. Având în vedere aceste aspecte, instanța constată că în cauză nu s-a făcut dovada unui prejudiciu material cert care să atragă răspunderea pârâtului sub acest aspect. Cu toate acestea, având în vedere că la interogatoriu pârâtul a recunoscut că reclamanta a cumpărat băuturi alcoolice în cuantum de aproximativ 5000 de lei, instanța consideră că s-a făcut dovada unui prejudiciu cert suferit de reclamantă. Însă, la interogatoriu, reclamanta a recunoscut că a primit suma de 7000 de lei de la mama pârâtului, după logodnă, astfel că prejudiciul material pe care l-a suferit a fost acoperit.

Potrivit dispozițiilor art.268 Cod Civil, *în cazul ruperii logodnei, sunt supuse restituirii darurile pe care logodnicii le-au primit în considerarea logodnei sau, pe durata acesteia, în vederea căsătoriei, cu excepția darurilor obișnuite și nuite, darurile se restituie în natură sau, dacă aceasta nu mai este cu puțin, în măsura îmbogățirii.*

Din declarațiile martorilor audiați au reieșit aspecte divergente, care nu se coroborează, cu privire la cuantumul darurilor materiale pe care logodnicii le-au primit în considerarea logodnei, respectiv aspecte oscilante referitoare la numărul de invitați și valoarea minimă a unui astfel de dar, precum și la modul cum a fost acordat (individual/familie). Din acest motiv, în cuantificarea acestor daruri instanța nu va avea în vedere declarațiile martorilor. Cu toate acestea, la interogatoriu, pârâtul R_____ I_____ C_____ a recunoscut că valoarea darului de nuntă a fost între 150-200 de euro de familie și că la petrecere a fost un număr de peste 200 de persoane. Astfel, potrivit afirmațiilor pârâtului, suma minimă a darurilor primite de logodnici este de 15.000 de euro (cel puțin 150 de euro X cel puțin 100 de familii). De asemenea, pârâtul a recunoscut că și-a însușit această sumă de bani, pe care a remis-o ulterior mamei sale. În aceste condiții, instanța constată că pârâtul este obligat să restituie reclamantei suma de 7500 de euro, dar ce i se cuvine acesteia în considerarea logodnei, respectiv suma de xxxxx de lei, la cursul oficial din data de 18.08.2017 (1 euro=4.58 lei). Însă, în virtutea principiului disponibilității, potrivit art.9,alin.2 din Codul de procedură civilă și art.22, alin.6 Cod de procedură civilă, instanța se va raporta la pretențiile materiale solicitate de reclamantă, respectiv suma de 33.000 de lei.

Referitor la petitul privind acordarea daunelor morale, instanța reține că, în genere, repararea prejudiciului trebuie să fie integrală, fără distincție, după cum prejudiciul este material sau moral. Scopul acordării daunelor morale constă în realizarea, în primul rând, a unei satisfacții morale pentru suferințe de același ordin, iar nu a unei satisfacții patrimoniale. Este unanim acceptat că, în timp ce drepturile patrimoniale au un conținut economic, evaluabil în bani, ce poate determina cuantificarea prejudiciului material, drepturile personale nepatrimoniale au un conținut care nu poate fi exprimat material, având în vedere că ele vizează componente ale personalității umane (dreptul la viață, la integritate fizică, la onoare și demnitate...). Cu toate acestea, despăgubirea bănească acordată pentru repararea unui prejudiciu nepatrimonial fiind, prin însăși destinația ei – aceea de a ușura situația persoanei lezate, de a-i acorda o satisfacție, o categorie juridică cu caracter special, nu poate fi refuzată, din cauza imposibilității, cu totul firești, de stabilire a unei concordanțe valorice exacte între quantumul său și gravitatea prejudiciului la a cărui reparare este destinată să contribuie. Repararea daunelor morale este și trebuie să fie înțeleasă într-un sens mai larg, nu atât ca o compensare materială, care fizic nici nu este posibilă, ci ca un complex de măsuri nepatrimoniale și patrimoniale, al căror scop este acela ca, în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte, să ofere victimei o anumită satisfacție sau ușurare, pentru suferințele îndurate. Repararea prejudiciului moral trebuie să fie realizată printr-o compensare echitabilă, aceasta presupune că nu se poate ignora natura valorilor lezate dar nici nu se poate constitui în temei al îmbogățirii, pentru că s-ar deturna finalitatea acordării daunelor morale, care trebuie să se producă, în primul rând, pe plan afectiv și moral. Cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare. Cu toate acestea, cuantificarea valorică, materială trebuie admisă printre măsurile de reparare a prejudiciilor morale, în virtutea aceluiași raționament, pentru care sunt admise și așa-zisele mijloace adecvate de natură nepatrimonială, adică pentru faptul că, deși nu compensează nimic, în sensul propriu al termenului, aceasta poate oferi persoanei lezate o anumită compensație pentru răul suferit, o anumită satisfacție sau ușurare a suferințelor suportate, care poate fi nu atât un efect al quantumului sumei acordate – deși nici acest aspect nu este de neglijat – cât al simplului fapt că despăgubirea i-a fost recunoscută și acordată.

Aprecierea quantumului daunelor morale se realizează în echitate, păstrând principiul proporționalității și justului echilibru între natura valorilor lezate și sumele acordate. Fiind vorba de prejudicii morale ele nu pot fi reparate strict prin echivalentul lor în bani, întrucât valorile ocrotite nu pot fi evaluate în bani, existând practic o incompatibilitate între natura nepatrimonială a prejudiciului și caracterul patrimonial al despăgubirii. Problema stabilirii despăgubirilor pentru daune morale nu se reduce la cuantificarea economică a unor drepturi și valori nepatrimoniale cum ar fi demnitatea, onoarea, ori suferința psihică încercată de cel ce le pretinde. Ea presupune o apreciere și evaluare complexă a aspectelor în care vătămările produse se exteriorizează și pot fi astfel supuse puterii de apreciere a instanțelor de judecată.

Prin urmare, chiar dacă valorile morale nu pot fi evaluate în bani, atingerile aduse acestora îmbracă forme concrete de manifestare, iar instanța are astfel posibilitatea să aprecieze intensitatea și gravitatea lor și să stabilească dacă și în ce quantum, o sumă de bani este potrivită pentru a repara prejudiciul moral produs. Plecând de la aceste considerații teoretice, instanța va analiza condițiile de angajare a răspunderii civile delictuale relativ la acordarea despăgubirilor morale. Astfel, prima condiție este reprezentată de existența unui prejudiciu care trebuie să fie cert și să nu fi fost reparat în prealabil de o terță persoană. În privința prejudiciului asociat daunelor morale, acesta nu poate fi decât de natură nepatrimonială. Astfel, din declarațiile martorilor audiați a reieșit că urmare a faptului că pârâtul a rupt logodna, dezvoltând o relație extraconjugală cu o altă persoană de sex feminin, reclamanta a suferit un prejudiciu de imagine la nivelul comunității din care face parte, fiind nevoită o perioadă să nu se mai afișeze în comunitate, situația sa generând în comunitate un sentiment de milă. În plus,

reclamanta a fost nevoită să se adreseze unui psihiatru, fiindu-i prescris chiar un tratament medicamentos, potrivit înscrisurilor aflate la dosarul cauzei. Existența unei fapte ilicite este o altă condiție pe care instanța o va analiza succint. Așa cum am arătat mai sus, pârâtul R_____ I_____ C_____ și-a încălcat în mod flagrant obligațiile de fidelitate și de suport, pe care și le asumase față de logodnica, fiind culpabil pentru destrămarea logodnei, conduita sa reprezentând o faptă prohibită de lege și de bunele moravuri. Raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu se apreciază după sistemul indivizibilității cauzei cu condițiile, astfel că prejudiciul de imagine suferit de reclamanta C_____ M_____ a fost generat de conduita culpabilă a pârâtului de a rupe în mod abuziv logodna. Și nu în ultimul rând, vinovăția pârâtului, care se prezumă și care se circumstanțiază prin poziția sa subiectivă față de fapta comisă, acesta apărându-se cu argumentul că ar fi fost obligat de părinți să încheie logodna, deși era major și putea aprecia asupra consecințelor faptei sale, element ce se cristalizează chiar prin raportare la experiența sa de viață, care i-a permis să dezvolte o relație extraconjugală. Deși prejudiciul produs este de natură nepatrimonială, daunele morale au rolul de a realiza o evaluare rezonabilă pecuniară a unui astfel de pagube. Ca atare, instanța apreciază în echitate, ținând cont de vârsta fragedă a reclamantei, de nivelul de educație mediu al acesteia, de faptul că nu are un loc de muncă, dar și de circumstanțele reale referitoare la relația dintre cele două părți, respectiv faptul că între cei 2 parteneri nu era o relație apropiată, nu locuiau împreună, existau anumite neînțelegeri, că suma de 1000 de lei este suficientă pentru a se repara material prejudiciul de imagine reflectat la nivel personal dar și în rândul comunității, cauzat reclamantei prin conduita abuzivă a pârâtului.

Totodată, în temeiul art. 453 alin. 1 Cod de procedură civilă, , având în vedere culpa procesuală a pârâtului, aceasta va fi obligată la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, respectiv la plata sumei de 2100 de lei, reprezentând cheltuieli de judecată (onorariu apărător și taxă de timbru judiciar).

Instanța mai sesizează că prin încheierea nr.688/27.03.2018 pronunțată de Judecătoria Răcari în dosarul civil nr.XXXXXXX72018/a1 a fost admisă cererea de acordare a ajutorului public judiciar formulată de către reclamanta Coricica M_____, dispunându-se scutirea acesteia de la plata sumeide 1695 de lei cu titlu de taxă judiciară de timbru. Potrivit art.50, indice 2 din O.U.G. nr.51/2008, *în situația în care, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, beneficiarul ajutorului public dobândește bunuri sau drepturi de creanță a căror valoare, respectiv quantum, depășește de 10 ori quantumul ajutorului public acordat, acesta este obligat să restituie ajutorul public* .Astfel, instanța constată că prin prezenta hotărâre reclamanta a obținut un drept de creanță care depășește de 10 ori quantumul ajutorului public acordat, astfel că o va obliga pe reclamanta C_____ M_____ la restituirea ajutorului public judiciar către stat, în quantum de 1695 de lei, la rămânerea definitivă a hotărârii.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII

H OTĂRĂȘTE:

Admite, în parte, cererea având ca obiect „pretenții”, formulată de către reclamanta C_____ M_____, din _____, județul Dâmbovița, CNP xxxxxxxxxxxxxx în contradictoriu cu pârâtul R_____ I_____ C_____, din București, sector 2, Ale.Teiul Doamnei, nr.1, _____, etaj 2, ap.17, CNP xxxxxxxxxxxxxx.

Obligă pe pârâtul R_____ I_____ C_____ să plătească reclamantei C_____ M_____, suma de 33.000 de lei, reprezentând despăgubiri materiale.

Obligă pe pârâtul R_____ I_____ C_____ să plătească reclamantei C_____ M_____, suma de 1000 de lei, reprezentând despăgubiri morale.

Obligă pe pârâtul R_____ I_____ C_____ să plătească reclamantei C_____ M_____ suma de 2100 de lei, reprezentând cheltuieli de judecată (onorariu apărător și taxă de timbru judiciar).

Obligă pe reclamanta C_____ M_____ la restituirea ajutorului public judiciar către stat, în cuantum de 1695 de lei, la rămânerea definitivă a hotărârii.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile. Cererea de apel se va depune la Judecătoria Răcari.

Pronunțata în ședința publică, azi, 07.03.2019.

PREȘEDINTE, GREFIER

M_____ C_____ T_____ E_____ D_____

Red. M.C.T. /tehnored. M.C.T., DE

Ex.4/ 04.04.2019 .